

Sygnatura akt III RC 92/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Skiera - Bilaska

Protokolant: st. sekr. sąd. Alicja Kleczkowska

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2019 roku w Kole

sprawy z powództwa małoletniego D. C. zastępowanego przez matkę M. W.

przeciwko R. C.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego R. C. na rzecz małoletniego syna D. C. do kwoty po 850,00 zł (osiemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego M. W., do dnia 10 – go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 9 maja 2019 roku i to w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kole z dnia 6 października 2016 roku w sprawie III RC 185/16,

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie,

III. Koszty zastępstwa adwokackiego między stronami wzajemnie znosi.

IV. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kole, kwotę 90,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

S ę d z i a

Agnieszka Skiera - Bilaska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 maja 2019 r. małoletni D. C. reprezentowany przez matkę M. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego R. C. na swoją rzecz alimentów w kwocie 1.000 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego M. W. do dnia 10 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności, poczynając od dnia 7 maja 2019 r. i to w miejsce alimentów ustalonych ugodą przed Sądem Rejonowym w Kole w sprawie III RC 185/16.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że od ostatniego orzekania zmianie uległy potrzeby małoletniego, gdyż obecnie jest nastolatkiem, zaś uprzednio był 10 – letnim chłopcem. Aktualnie chodzi on do klasy (...) Szkoły Podstawowej w O.. Pozwany po raz ostatni widział syna 10 lat temu. Nie przyjeżdża, nie dzwoni, nie pisze i nie wykazuje zainteresowania małoletnim w jakimkolwiek zakresie. Ponadto w pozwie podano, że małoletni ma skoliozę i jest rehabilitowany. W. też u niego problemy hormonalne. D. C. ma 12 lat i miesięczne koszty jego utrzymania pozostają na poziomie ponad 1.200 zł. Pozwany obecnie nie przyczynia się w jakimkolwiek zakresie do zaspokojenia potrzeb dziecka. Matka małoletniego

powoda na jego wyżywienie przeznacza kwotę 400 zł. Natomiast pozostałe koszty utrzymania wynoszą: obuwie i odzież - 100 zł miesięcznie; środki czystości, kosmetyki - 100 zł miesięcznie; komitet rodzicielski, podręczniki – 150 zł rocznie; wycieczki, ubezpieczenia, klasowe – 850 zł rocznie; wyjazd na basen – 100 zł miesięcznie; telefon i Internet – 80 zł miesięcznie; gaz – 45 zł miesięcznie; prąd – 90 zł miesięcznie; paliwo – 200 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 czerwca 2019 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazano, że pozwany nie zgadza się z twierdzeniami, że ponownie zwiększyły się potrzeby małoletniego w taki sposób, że aktualnie miałby łożyć na niego kwotę 1.000 zł. Według pozwanego usprawiedliwione potrzeby małoletniego nie są tego rodzaju, że zachodzi konieczność ustalenia alimentów w kwocie dochodzonej pozwem, a więc 1.000 zł miesięcznie. Jego zdaniem kwota ta jest rażąco wygórowana. Niezależnie od powyższego pozwany R. C. wskazał, że pracuje w Holandii i nie ma żadnego majątku, zaś jego sytuacja materialna nie jest taka dobra jakby się wydawało matce małoletniego powoda. W każdym miesiącu ponosi on szereg wydatków dotyczących jego utrzymania. Pozwany podniósł również, że matka małoletniego powoda może podjąć pracę zarobkową i zwiększyć przez to zakres przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny.

Na rozprawie w dniu 23 września 2019 r. matka małoletniego powoda wносиła i wywodziła jak w pozwie, natomiast pozwany podtrzymywał stanowisko jak w odpowiedzi na pozew. Nadto matka małoletniego powoda wniosła o zasądzenie kosztów zastępstwa oraz nieobciążanie jej kosztami. Z kolei pozwany wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

Przed Sądem Rejonowym w Kole w sprawie o sygn. akt III RC 185/16 z powództwa małoletniego D. C. reprezentowanego przez matkę M. W. przeciwko R. C. o podwyższenie alimentów, w dniu 6 października 2016 r. doszło do zawarcia ugody mocą, której pozwany R. C. zobowiązał się płacić alimenty na rzecz małoletniego syna D. C. w kwocie po 700 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego M. W. do dnia 10 – go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności, poczynając od dnia 1 września 2016 r., w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kole z dnia 22 sierpnia 2007 r. w sprawie III RC 200/07.

Okoliczności niesporne, protokół rozprawy, treść ugody (k.15-16 akt III RC 185/16)

W chwili zawarcia ugody w sprawie III RC 185/16 małoletni powód D. C. miał 9 lat i uczęszczał do III klasy. Ojciec małoletniego od chwili jego urodzenia nie utrzymywał z nim jakiegokolwiek kontaktu. D. C. chodził na treningi sportowe i na piłkę nożną.

Dowód: protokół rozprawy (k.15-16 akt III RC 185/16)

Matka małoletniego powoda M. W. była właścicielką gospodarstwa rolnego o powierzchni 3,69 ha fizycznych, w tym nieużytki 0,23 ha, tj. 2,0275 ha przeliczeniowych i w związku z tym ciążył na niej obowiązek uiszczania podatku z gospodarstwa rolnego. Obszar gospodarstwa rolnego (...) o powierzchni odpowiadającej ha przeliczeniowym był dzierzawiony. Natomiast na areale 1 ha prowadziła ona uprawę truskawek i porzeczki.

Dowód: zaświadczenie Burmistrza Miasta S. z dnia 20 września 2016 r. (k.9 akt III RC 185/16); protokół rozprawy (k.15-16 akt III RC 185/16)

M. W. pobierała w okresie od dnia 1 listopada 2015 r. do dnia 31 października 2016 r. na małoletniego powoda zasiłek rodzinny w kwocie 118 zł miesięcznie. Pobrała również dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego 2016/17 w kwocie 100 zł, która została jednorazowo wypłacona we wrześniu 2016 r. M. W. prowadziła wspólne gospodarstwo domowe z matką będącą osobą niepełnosprawną, która samodzielnie się nie poruszała. Od dnia 1 lipca 2013 r. pobierała ona zasiłek dla opiekuna w kwocie 520 zł miesięcznie. W okresie od dnia 1 czerwca 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r. łączna kwota pobieranych przez nią świadczeń rodzinnych wynosiła 638 zł miesięcznie. M.

W. w momencie zawierania w/w ugody nie korzystała z zasiłków z pomocy społecznej w Miejsko-Gminnym Ośrodku Pomocy (...) w S..

Dowód: zaświadczenia Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w S. z dnia 20 września 2016 r. (k.10-11 akt III RC 185/16); protokół rozprawy (k.15-16 akt III RC 185/16)

Pozwany R. C. oprócz małoletniego powoda nie posiadał nikogo na utrzymaniu. Podejmował pracę zarobkową od 9 lat na terenie Holandii, przy czym była to praca w ogrodnictwie. Zatrudniony był w firmie holenderskiej w oparciu o umowę o pracę podlegającą corocznej prolongacji. Pozwany osiągał zarobki oscylujące w granicach 1.100 – 1.200 euro miesięcznie. Wynajmował mieszkanie w Holandii, za które płacił czynsz w wysokości 750 euro miesięcznie. Pozwany R. C. na wyżywienie przeznaczał 200 euro miesięcznie. Nie miał oszczędności. Nadto nie figurował on w ewidencji podatników podatku rolnego, leśnego i od nieruchomości na terenie gminy W.. Pozwany był z ojcem współwłaścicielem samochodu marki V. (...), rok produkcji 1999 r., którego wartość rynkowa wynosiła wówczas 6.000 zł.

Dowód: zaświadczenie o zarobkach (k.12 akt III RC 185/16); zaświadczenie z dnia 4 października 2016 r. (k.13 akt III RC 185/16); zaświadczenie Wójta Gminy W. z dnia 20 września 2016 r. (k.14 akt III RC 185/16); protokół rozprawy (k.15-16 akt III RC 185/16)

Aktualnie małoletni powód D. C. ma 12 lat i uczęszcza do VI klasy Szkoły Podstawowej w O. Górnym. D. cierpi na skoliozę. Potrzebuje stałej rehabilitacji, gdyż ma skrzywienie kręgosłupa i wyrasta mu garb. Z uwagi na problemy z kręgosłupem małoletni posiada zalecenie, aby przynajmniej dwa razy w tygodniu jechać na basen, przy czym każdorazowo jest to koszt 40 zł. Co trzy miesiące matka jeździ z nim do K. na wizyty do specjalisty, które są realizowane w ramach NFZ. Poprzednio również korzystali z wizyt u specjalisty w K.. Małoletni D. korzysta też z rehabilitacji w ramach NFZ. Koszt dojazdu do K. wynosi 30 zł. Ponadto u D. C. stwierdzono niedobór witaminy D3, której zakup w skali miesiąca generuje koszt 40 zł. Z kolei miesięczny koszt zakupu magnezu, który małoletni także musi przyjmować wynosi 30 zł miesięcznie. Matka małoletniego powoda na jego badania USG tarczycy wydatkowała 60 zł. Natomiast badania hormonalne tarczycy zostały wykonane w ramach funduszu. Małoletni powód jest wegetarianinem i jego wyżywienie kosztuje około 800 zł. D. uczestniczy w wycieczkach szkolnych i wiąże się to z wydatkiem w wysokości 200 zł miesięcznie. Małoletni kilkakrotnie był na basenie, a także w teatrze. Poza tym był w takich miastach jak T. i P. oraz w kinie w K.. D. był również na basenie w U. i w R. oraz w P. w zoo, jak również w McDonalddie. Zakup kurtki dla małoletniego powoda wiąże się z wydatkiem 170 zł. Na zakup oryginalnych butów dla D. jego matka wydatkowała 160 zł. Ponadto do szkoły potrzebuje on obuwia zmiennego. Zakup obuwia dla małoletniego powoda pochłania około 120 zł miesięcznie. Natomiast ubrania dla niego kosztują około 400 zł miesięcznie. Z kolei środki czystości i kosmetyki to wydatek w kwocie 100 zł miesięcznie. Pomoce szkolne, przybory i zeszyty oraz strój na W-F dla D. C. kosztują 250 zł rocznie. Podręczniki małoletni ma darmowe. Na materiały szkolne zaś trzeba przeznaczyć 50 zł miesięcznie. Składka na komitet rodzicielski wynosi 30 zł. Ubezpieczenie kosztuje 36 zł w skali roku, a składki klasowe wynoszą 20 zł na rok. Zakup karty do telefonu małoletniego powoda to koszt 30 zł miesięcznie. Za Internet domowy M. W. płaci 64 zł miesięcznie. Zakupiła ona dla małoletniego również drukarkę. Małoletni D. bierze udział w zajęciach na O. w S., na które matka zawozi go jeden bądź dwa razy w tygodniu w zależności od zajęć szkolnych. Ponadto M. W. wozi małoletniego powoda na urodziny i imieniny do kolegów. Wówczas przekazuje mu na prezent kwoty rzędu 30 – 40 zł. Z uwagi na rozpoczęcie roku szkolnego przez małoletniego powoda jego matka otrzymała z pomocy społecznej kwotę 300 zł.

Dowód: zeznania matki małoletniego (e-protokół (...):11:49 – 00:19:41 oraz 00:19:41 - 00:56:48, k.61v-62v); zaświadczenie ze Szkoły Podstawowej w O. Górnym z dnia 17 czerwca 2019 r. (k.26); zaświadczenie lekarskie z dnia 12 czerwca 2019 r. (k.27); dyplom dla małoletniego powoda (k.29); świadectwo szkolne małoletniego powoda (k.30); skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne wraz z adnotacjami (k.31-33), kserokopia aneksu do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 15 stycznia 2019 r. (k.40); faktura nr (...) z dnia 29 sierpnia 2018 r. (k.43); faktura (...) z dnia 2 listopada 2018 r. (k.44); faktura z dnia 4 czerwca 2019 r. (k.45); faktura z dnia 23 maja 2019 r. (k.46); faktura nr (...) z dnia 17 listopada 2018 r. (k.47); faktura nr (...) z dnia 22 sierpnia 2018 r. (k.48); faktura nr (...)

z dnia 13 lutego 2019 r. (k.49); rachunek nr (...) z dnia 22 sierpnia 2019 r. (k.84); faktura nr (...) z dnia 2 lipca 2019 r. (k.85); rachunek nr (...) z dnia 27 czerwca 2019 r. (k.86); faktura nr (...) z dnia 3 września 2019 r. (k.87); faktura nr (...) z dnia 31 sierpnia 2019 r. (k.88); faktura nr (...) r. z dnia 22 sierpnia 2019 r. (k.89); faktura VAT (...) z dnia 9 września 2019 r. (k.90); faktura nr (...) z dnia 13 sierpnia 2019 r. (k.91)

Matka małoletniego powoda M. W. obecnie od dnia 24 maja 2019 r. ponownie jest ubezpieczona w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i z tego tytułu opłaca składkę kwartalną w kwocie 400 zł. M. W. poszukuje pracy, przy czym szukała też pracy dorywczej. W zeszłym roku M. W. pracowała przez tydzień podczas wakacji i osiągnęła zarobek w kwocie 400 zł. Z zawodu jest fryzjerką, jednakże nigdy nie praktykowała w tym zawodzie. Matka małoletniego powoda nie jest zarejestrowana jako bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w K.. Od dnia 7 sierpnia 2010 r. nie figuruje w rejestrze bezrobotnych i poszukujących pracy ww. urzędu. Na dzień 27 czerwca 2019 r. PUP w K. posiadał dla kobiet oferty pracy na stanowisku pracownik fizyczny za wynagrodzeniem 2.800 zł brutto, pomoc kuchenna za wynagrodzeniem 2.250 zł brutto. Brak było ofert stażu.

Dowód: zeznania matki małoletniego (e-protokół (...):11:49 – 00:19:41, k.61v oraz 00:19:41 - 00:56:48, k.61v-62v); zaświadczenie KRUS PT w K. z dnia 18 czerwca 2019 r. (k.28); kserokopia potwierdzenia wpłaty na ubezpieczenie w KRUS PT K. (k.35); pismo PUP w K. z dnia 27 czerwca 2019 r. (k.65); potwierdzenie wpłaty składki na ubezpieczenie KRUS (k.93)

Matka małoletniego powoda M. W. do dnia 14 maja 2019 r. pobierała w Miejsko-Gminnym Ośrodku Pomocy (...) w S. zasiłek dla opiekuna przyznany na matkę K. W. w kwocie 620 zł miesięcznie. Z uwagi na zgon K. W. zakończono realizację decyzji. Do chwili śmierci swej matki M. W. prowadziła z nią wspólne gospodarstwo domowe. Jej matka pobierała emeryturę w kwocie 1.300 zł, a także dwa razy w roku przysługiwał jej deputat na węgiel w kwocie po 1.000 zł. Środkami tymi dysponowała matka małoletniego powoda. M. W. pobiera w Miejsko-Gminnym Ośrodku Pomocy (...) w S. zasiłek rodzinny przyznany na małoletniego D. C. w kwocie 124 zł miesięcznie oraz świadczenie wychowawcze w kwocie 500 zł miesięcznie. Pobrała ona również stypendium szkolne przyznane na małoletniego powoda w kwocie 660 zł, które zostało wypłacone w czerwcu 2019 r.

Dowód: zeznania matki małoletniego (e-protokół (...):11:49 – 00:19:41, k.61v oraz 00:19:41 - 00:56:48, k.61v-62v); pismo Burmistrza Miasta S. z dnia 21 czerwca 2019 r. (k.20); zaświadczenie Burmistrza Miasta S. z dnia 16 maja 2019 r. (k.24); zaświadczenie Burmistrza Miasta S. z dnia 17 czerwca 2019 r. (k.25); informacja z Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w S. z dnia 19 lipca 2019 r. (k.80)

M. W. w dalszym ciągu jest właścicielką zabudowanego gospodarstwa rolnego o powierzchni 3,69 ha, położonego w miejscowości W. gm. S., dla którego Sąd Rejonowy w Kole V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr (...), a które za życia jej matki było wydzierżawione. Grunty wchodzące w skład tego gospodarstwa są III i IV klasy. Z tytułu dzierżawy otrzymywała ona czynsz dzierżawny w wysokości 1.000 zł w skali roku. Obecnie dotychczasowy dzierżawca nadal uprawia ziemię, na której aktualnie rośnie kukurydza, lecz umowa dzierżawy została wypowiedziana, aby matka małoletniego powoda mogła ubezpieczyć się w KRUS. W przypadku znalezienia przez nią pracy możliwe będzie zrezygnowanie z ww. ubezpieczenia i podpisanie umowy dzierżawy. M. W. nie przysługuje zasiłek, albowiem o dwa ary przeliczeniowe gruntu przekracza dopuszczalny limit posiadanego gospodarstwa.

Matka małoletniego powoda otrzymała w 2016 r. płatności bezpośrednie z (...) w kwocie 2.552,69 zł (OB) oraz (...) (instrument wsparcia finansowego dla rolników, którzy prowadzą działalność rolniczą na obszarach z ograniczeniami naturalnymi lub innymi szczególnymi ograniczeniami tj. na tzw. obszarach (...)) w wysokości 581,75 zł. Natomiast w 2017 r. otrzymała ona płatności bezpośrednie w kwocie 2.551,05 zł (OB) oraz (...) w wysokości 581,75 zł. Z kolei w 2018 r. otrzymała płatności bezpośrednie w kwocie 2.538,46 zł (OB) oraz z tytułu (...) w wysokości 581,75 zł.

M. W. obciążają opłaty z tytułu utrzymania domu 319 zł miesięcznie, w tym za energię elektryczną 90 zł, za Internet 64 zł, za gaz 45 zł, za wodę 48 zł i za odpady 72 zł. Zobowiązana jest też do uiszczania podatku, przy czym wysokość raty wynosi 37 zł oraz składki na ubezpieczenie budynków i OC rolnika w łącznej wysokości 293 zł oraz składki na

ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w wysokości 414 zł. Matka małoletniego powoda w złożonych zeznaniach podatkowych PIT-37 za lata 2016-2018 wykazała przychody/dochody w kwocie o zł.

Dowód: zeznania matki małoletniego (e-protokół (...):11:49 – 00:19:41, k.61v oraz 00:19:41 - 00:56:48, k.61v-62v); kserokopie faktury VAT nr (...) za energię elektryczną oraz potwierdzenia przelewu (k.34); kserokopie potwierdzenia wpłaty (k.36 oraz k.38); faktura VAT nr (...) za usługi internetowe (k.37); dokument obowiązkowego ubezpieczenia budynków i odpowiedzialności cywilnej rolnika z dnia 26 lipca 2018 r. (k.39); kserokopia potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych (k.41); potwierdzenie wpłaty za faktury (k.42); pismo Sądu Rejonowego w Kole Wydział Ksiąg Wieczystych z dnia 15 lipca 2019 r. wraz z załącznikiem (k.73-74); pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. z dnia 22 lipca 2019 r. wraz z załącznikiem (k.76-79); pismo (...) Oddział (...) w P. z dnia 25 lipca 2019 r. (k.81); faktura VAT nr (...) z dnia 6 sierpnia 2019 r. (k.92); faktura VAT (...) (k.94); faktura VAT (...) (k.95); kserokopie potwierdzeń wpłaty (k.96)

Pozwany R. C. w dalszym ciągu pracuje na terenie Holandii. Z wyjątkiem syna nie posiada nikogo na swym utrzymaniu. Zatrudniony jest w firmie (...)V., przy czym od dnia 3 kwietnia 2018 r. na czas nieokreślony. Pozwany samodzielnie dojeżdża do pracy. W 2018 r. osiągnął dochód roczny w wysokości 13.366 euro brutto. W 2019 r. jego średni dochód miesięczny wynosi 1.030,06 euro netto, z tym że w miesiącu czerwcu i lipcu pozwany otrzymał każdorazowo wynagrodzenie w wysokości 1.200 euro. Pozwany R. C. nie posiada jakichkolwiek zobowiązań ani kredytów. Czasami jest w stanie poczynić nieznaczne oszczędności. Na wynajęcie pokoju w prywatnym mieszkaniu przeznaczają 80 euro tygodniowo, co daje przeszło 300 euro miesięcznie. Na paliwo wydatkuje od 120 do 150 euro miesięcznie. Płaci też opłaty za samochód w kwocie 56 euro. Z kolei na wyżywienie przeznaczają około 400-450 euro. Pozwanego dokonuje zakupu środków czystości i środków chemicznych w wysokości 100 euro miesięcznie. Pozwany R. C. średnio raz bądź dwa razy na dwa miesiące przyjeżdża do Polski. Taka podróż generuje dla pozwanego koszt w kwocie 550 zł. Obecnie pozwany przyjechał na miesiąc do Polski, aby podjąć leczenie. Nie posiada on ubezpieczenia na terenie Holandii.

Dowód: zeznania pozwanego (e-protokół (...):09:02 – 00:21:50, k.97-97v); zaświadczenie o dochodach rocznych za 2018 r. w języku niderlandzkim wraz z tłumaczeniem (k.50-51); zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach z dnia 14 czerwca 2019 r. (k.52); zaświadczenia o zarobkach (k.53-59); oświadczenie pozwanego z dnia 14 czerwca 2019 r. (k.60);

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów z dokumentów, zeznań stron oraz akt postępowania III RC 185/16. Zasadniczo Sąd nie kwestionował rodzaju i wysokości wydatków ponoszonych przez M. W. na utrzymanie małoletniego powoda. Sąd nie znalazł też podstaw by odmówić wiarygodności relacji matki małoletniego D. w zakresie jej sytuacji materialnej, osobistej i rodzinnej złożonej na rozprawie w dniu 26 czerwca 2019 r. Ponadto Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań pozwanego złożonych na rozprawie w dniu 23 września 2019 r. co do jego sytuacji osobistej i majątkowej. W tym zakresie Sąd skupił się na ocenie, jak zmieniła się sytuacja majątkowa i zarobkowa oraz wydatki na bieżące utrzymanie od czasu ostatniego orzeczenia. Niewątpliwie na uwadze Sąd miał także okoliczność, że pozwany poza udokumentowaniem swojej sytuacji zarobkowej, nie udokumentował w żaden sposób wydatków ponoszonych na swoje utrzymanie, tj. nie przedłożył żadnych rachunków, które potwierdzałyby wysokość kosztów utrzymania pozwanego w Holandii. Sąd nie był zatem w stanie z przyczyn oczywistych ustalić czy deklarowane przez niego koszty utrzymania są na wymiernym poziomie, patrząc przez pryzmat panujących w tym kraju realiów.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez pojęcie „stosunków” w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Zmiana zatem „stosunków” tak pojmowanych, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego.

Stosownie do art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zwrócić też należy uwagę na przepis art. 135 § 1 i 2 k.r.o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie z § 2 wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Nadto zgodnie z § 3, na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają: świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 169, 195 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60), podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji (pkt1); świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (pkt 2); świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. poz. 195 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60 i 245) (pkt 3); świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1518 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60) (pkt4); rodzicielskie świadczenie uzupełniające, o którym mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. poz. 303) (pkt5).

Z treści ww. przepisu wynika jednoznacznie, że przy ustaleniu wysokości świadczenia alimentacyjnego na rzecz małoletniego dziecka należy wziąć pod uwagę z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspakajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego. Należy przez to rozumieć dochody rzeczywiście uzyskiwane, jak również zarobki i dochody, które każdy z małżonków może i powinien uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Możliwości finansowych nie należy utożsamiać z faktycznie osiąganymi dochodami. Obejmują one także wysokość dochodów, które zobowiązany do alimentacji jest w stanie uzyskać przy uwzględnieniu wyuczonego zawodu, ilości i rodzaju posiadanego majątku. W normalnie funkcjonującej rodzinie działania obojga rodziców polegają na jednoczesnym wykonywaniu obowiązków zaspokojenia zarówno potrzeb konsumpcyjnych dziecka, jak i na osobistych staraniach o jego wychowanie. W przypadku kiedy dochodzi do faktycznej separacji małżonków dzieckiem zajmuje się tylko jedno z nich realizując w ten sposób w znacznym sposób obowiązek alimentacyjny.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że przez zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. należy uznawać wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące odmienną (zwiększenie lub zmniejszenie) zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych ale i możliwości majątkowych zobowiązanego. Zmianę taką należy przy tym oceniać w warunkach konkretnego stanu faktycznego przy uwzględnieniu istnienia warunków i okoliczności istotnych, mających charakter trwały.

W kontekście powyższych rozważań i zważywszy na realia niniejszej sprawy, Sąd uznał, iż usprawiedliwione potrzeby małoletniego, wbrew temu co wskazuje pozwany w odpowiedzi na pozew, od ostatniej sprawy alimentacyjnej nie zmalały, lecz uległy zwiększeniu. Od zakończenia bowiem sprawy III RC 185/16 zaszła zmiana siły nabywczej pieniądza. Nastąpił również wzrost kosztów codziennego utrzymania przeciętnej rodziny. Wobec tego Sąd nie ma wątpliwości, iż potrzeby małoletniego powoda przekraczają kwotę 1.200 zł, która nie jest wygórowana i obejmuje podstawowe wydatki ponoszone w celu zaspokojenia potrzeb małoletniego. W żadnym zaś razie nie jest wynikiem zbytku i jakiś nadzwyczajnych wydatków nieuzasadnionych wiekiem i stopniem rozwoju małoletniego D.. Trzeba mieć na względzie, że od czasu zawarcia ugody w sprawie III RC 185/16, w której rodzice małoletniego zawarli ugody i ustalili alimenty na jego rzecz w kwocie 700 zł miesięcznie minęły już niespełna 3 lata. Wówczas małoletni miał 9 lat i chodził do III klasy. Aktualnie zaś ma 12 lat i uczęszcza do VI klasy. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama

przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych np. z uczęszczaniem do szkoły, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (vide: teza postanowienia SN z dnia 1 czerwca 1965 r., sygn. akt I CZ 135/64, publ. (...) LEX nr 5811). Ponadto, nawiązując do powyższych rozważań, trzeba zaznaczyć, że wysokość świadczeń alimentacyjnych uzależniona jest również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wyświeśliło, że w istocie możliwości zarobkowe pozwanego zarówno w sprawie III RC 185/16, jak i obecnie pozostają na zbliżonym poziomie, tj. około 1.200 euro miesięcznie. Nie uszło jednak uwadze Sądu, że ww. sprawie pozwany ponosił koszty wynajmu mieszkania w wysokości 750 euro miesięcznie, zaś aktualnie ponosi na ten cel 320 euro miesięcznie. Ewidentnie więc, przez ograniczenie kosztów na wynajem mieszkania, sytuacja materialna pozwanego uległa poprawie. W dalszym ciągu pozwany nie posiada nikogo na swym utrzymaniu i przez to również może łożyć wyższe alimenty na syna, zważywszy że tak jak poprzednio, tak i obecnie nie utrzymuje z nim kontaktu. Sytuacja ta sprawia, że to matka małoletniego powoda obciążona jest wyłącznie ciężarem jego wychowania i sprawowania bieżącej pieczy nad nim. Można więc zasadnie stwierdzić, że aktualnie wypełnia ona obowiązek alimentacyjny względem syna w całości poprzez osobiste starania o jego wychowanie. Niewątpliwie przez śmierć matki M. W., z którą dotychczas zamieszkiwała tworząc wspólne gospodarstwo domowe, jej sytuacja materialna się pogorszyła, przede wszystkim nie utrzymuje ona już zasiłku opiekuńczego. Niemniej jednak nie uprawnia to pozwanego do twierdzeń, że występując z powództwem o podwyższenie alimentów na małoletniego D. jego matka chciała wyrównać sobie utracony dochód. Poza tym, jak podnosił pozwany matka małoletniego może podjąć pracę. Jednakże w ocenie Sądu, póki co jest to możliwość teoretyczna. Nie można tracić z pola widzenia, że to na M. W. spoczywają wszelkie kwestie opiekuńcze dotyczące syna i nie ma ona z kim go zostawić, żeby móc w dowolnych godzinach realizować pracę. Przez szereg lat sprawowała ona opiekę nad matką i nie pracowała zawodowo, co też nie ułatwia jej znalezienia pracy. Niemniej jednak, jak wynika z zeznań matki małoletniego powoda, poszukuje ona pracy. Nadto M. W. wprawdzie otrzymuje dotacje z racji posiadania gospodarstwa rolnego, lecz była ona jego właścicielem także podczas sprawy III RC 185/16 i nie można poczytywać tego jako zmiany stosunków w jej sytuacji majątkowej.

Sąd pragnie również zwrócić uwagę pozwanego, że zgodnie z art. 135 § 3 k.r.o. świadczenia pobierane przez matkę małoletniego z pomocy społecznej, świadczenia wychowawcze, czy też zasiłki rodzinne nie wpływają na zakres świadczeń alimentacyjnych.

Uwzględniając powyższe rozważania Sąd na podstawie przytoczonych powyżej przepisów prawa podwyższył alimenty od pozwanego R. C. na rzecz małoletniego syna D. C. do kwoty po 850 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego M. W., do dnia 10 – go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 9 maja 2019 r. i to w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kole z dnia 6 października 2016 r. w sprawie III RC 185/16 (punkt I wyroku).

Zdaniem Sądu kwota alimentów w wysokości 850 zł miesięcznie odpowiada możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego i jest wystarczająca do zaspokojenia podstawowych potrzeb bytowych małoletniego powoda. Rzeczywiście jak już była mowa wcześniej potrzeby te w stosunku do poprzedniej sprawy alimentacyjnej uległy wzrostowi. Przede wszystkim u małoletniego powoda ujawniły się problemy z kręgosłupem, które determinują konieczność leczenia i rehabilitacji, jednakże jak podała M. W. realizowane jest to w ramach NFZ. Nie można jednak zapominać, iż małoletni ma wskazania do korzystania z basenu i to w istocie stanowi dodatkowy wydatek wywołany przez schorzenia, z którymi boryka się małoletni (rzędu nawet 320 zł miesięcznie, zgodnie z zaleceniem lekarskim dwa razy w tygodniu po 40 zł zajęcia). Ponadto ze względu na niedobór witaminy D3 i magnezu konieczna jest suplementacja, którą również należy pojmować jako nadzwyczajny wydatek w kwocie około 70 zł miesięcznie. Zatem same dodatkowe wydatki związane tylko ze stanem zdrowia małoletniego powoda zwiększają jego potrzeby o kwotę 400 zł miesięcznie. W związku z powyższym uprzedzając zarzuty apelacji, że matka małoletniego wydatkuje na jego utrzymanie mniejsze kwoty, z racji braku środków na zapewnienie wydatków wskazanych w pozwie, to i tak mając na uwadze ceny żywności, ceny towarów i usług, usprawiedliwione potrzeby małoletniego stanowią kwotę ponad 1.200 zł miesięcznie wskazaną w pozwie. W ocenie Sądu w obecny realiach panujących w Polsce, utrzymanie zdrowego nastolatka to wydatek rzędu około 1250 zł miesięcznie (na żywienie potrzeba co najmniej około 620 zł - 20 zł na

dzień, na obuwiu i odzież co najmniej 400 zł, środki czystości, chemia 100 zł, telefon 30 zł, rozrywka 50 zł). W związku z powyższym nie sposób uznać, że kwota 850 zł jest wygórowana, skoro pozwany w żadnym zakresie nie uczestniczy w wychowaniu syna, nie utrzymuje z nim kontaktu. Ustalenia poczynione w sprawie pozwoliły ustalić, że sytuacja pozwanego uległa poprawie. Sąd opierając się na zeznaniach pozwanego przyjął, że sytuacja pozwanego uległa zmianie o tyle, że na pokój pozwany wydatkuje aktualnie kwotę ponad 300 euro miesięcznie (około 80 euro na tydzień), zaś w toku sprawy III RC 185/16 pozwany wskazywał kwotę 750 euro miesięcznie wydatków na mieszkanie. Zatem już tylko w tym zakresie należy uznać, że sytuacja majątkowa pozwanego uległa poprawie o kwotę około 400 euro miesięcznie.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne z uwagi na możliwości zarobkowe pozwanego, o czym orzekł jak w punkcie II wyroku.

Sąd na podstawie art.100 k.p.c. zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa adwokackiego, albowiem pozwany wygrał sprawę w 50% i w takim też zakresie sprawa została przez niego przegrana, skoro małoletni powód domagał się podwyższenia alimentów o 300 zł, zaś Sąd uwzględnił powództwo jedynie częściowo, tj. w kwocie 150 zł (punkt III wyroku).

Sąd w oparciu o art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kole, kwotę 90 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, mając na uwadze, że pozwany przegrał niniejszą sprawę w 50% (punkt IV wyroku).

Zgodnie z art. 1028 k.p.c. w punkcie V wyroku, Sąd z urzędu wyrokowi w punkcie I zasądzającemu alimenty udzielił klauzuli wykonalności w tym zakresie.

Sędzia

Agnieszka Skiera-Bilska